

Смерть Спасителя - Джерело

Написав Анна Мирмир, Світлана Непокрита
Четвер, 13 травня 2010, 15:32

Ніч палестинська в чорнім блищить оксамиті,
Опісля спекотності свіжістю дихає сад.
Спить Гетсиманія, й сяйвом місяця вмиті
Дерева величні, що листям своїм шарудять.

У тиші нічній стоїть Ісус на колінах,
Він простяга у молитві свої руки до Неба
І в смутку смертельнім душа - немов руїна:
„Отче наш, всім Єством Я взиваю до Тебе...”

Хай обійде Мя чаша ця, як це можливо.
Однак не як бажаю Я, а лиш, як хочеш Ти.
Нехай же буде Твоя Воля, бо важливо,
Щоб досягли старання Наші давньої мети”.

А древній змії підслухав дивну цю молитву –
В останній же двобій з Христом Ісусом він вступив,
У Гетсиманському саду була ця битва.
Це там уперше піт кривавий Божий Син пролив.

Аж тихий шепіт простягнувся над землею,
У вуха, в розум і у серце Господа проник:
„Ти пропозицією знехтував моєю,
Лиш на тривалий час я відійшов, але не зник...”

Уже три роки, як пропонував Тобі я
Багатство, владу і розкішну славу світу теж.
Таке для будь-якого чоловіка – мрія!
Та негативно відповів тоді мені ти все ж...

Тепер же жодної душі тут не знайдеться.
Нема того, хто б мить хоча б з Тобою тут провів.

Смерть Спасителя - Джерело

Написав Анна Мирмир, Світлана Непокрита
Четвер, 13 травня 2010, 15:32

І не приймуть Тебе. Даремно кров проллється.
Євреї ж для насмішок підберуть зручний мотив.

Поглянь Ти, як спокійно у час цей напруги
Сплять мирно ті люди, що їх Ти так щиро обрав...
І понесеш той тягар, й зазнаєш наруги –
Вони же зі страху втечуть, хоча Ти їх навчав.

Один з них ось любов вже продав за мамону,
А інший зречеться – й підтримки у нім не знайдеш,
І одяг знімуть з Тебе разом з хітоном,
Й принижень, що йтимуть від натовпу, Ти не минеш.

Злочинцем предстанеш Ти на суд пред Пилатом,
І бич шматуватиме тіло невинне Твоє.
Невже не боїшся жахливої розплати?
Безгрішним будучи, за гріх віддять життя Своє.

А потім палачі приготують розп'яття
І на хресті муки пекла відчувши – Ти помреш,
Немов злочинець..., і приймеш чуже прокляття...
За кого ж Ти, Божий Сине, на Голгофу підеш?

Не вартий світ того, щоби кров'ю Твоєю
За душі людські, що в пороках снують, Ти платив,
А я ж вмить огорну Тебе міццю своєю,
Бо славу і владу, і силу Ти сам заслужив!

Тобі обіцяю, як підеш Ти за мною,
Простори Вселенної ми переможемо вдвох.
Вже зрадник Юда із військом іде за Тобою!
Вставай же хутчіш, і до мене зроби-но свій крок.

Смерть Спасителя - Джерело

Написав Анна Мирмир, Світлана Непокрита
Четвер, 13 травня 2010, 15:32

Не пізно ще смерті чашу цю відштовхнути,
Хай вип'є її замість Тебе хтось інший до дна.
Погодься – й світ покірним Тобі стане бути...»
Та гучно промовив Ісус: «Відійди, сатано!»

Ні, в постанові своїй Ісус не вагався,
З покірністю широю волю Отця Він приймав.
І добровільно на хресную смерть віддавався.
Усе, що чекало на Нього, Він бачив і знав.

І жаху не лякався передсмертних агоній,
І не про муки Голгофські Господь переживав,
Та біль був за те, що у «духовні долоні»
Не всі приймуть жертву, яку за усіх Він віддав!

Не силою – ласкою хтів світ покорити,
Любові знамена широкі над ним розгорнуть,
І символом влади лиш любов утвердити,
Спершу її ціною крові власної здобуть.

І під покровом дерев молитва звучала,
Христа обіймала глуха Гетсиманська ніч,
Моливсь Господь в глибокій задумі-печалі,
Й Отець до Нього поспішив на поміч – ясна річ...

Господь, помолившись, став Юду зустрічати,
Й без супротиву пішов до рук своїх ворогів.
І Гетсиманія вздріла, як підніматися
Христос розпочав величезний вантаж із гріхів.

Ішов Ісус в оточенні люду гучного,
А перед Ним були солдати, побої і крик.
Змішався біль від ран і біль у серці в Нього,
І дуже був обпльований Святий Господній Лик...

Смерть Спасителя - Джерело

Написав Анна Мирмир, Світлана Непокрита
Четвер, 13 травня 2010, 15:32

Попереду чекав вінок із терну звитий,
І поспіхом збитий чекав грубий хрест на Христа.
На нім висітиме тіло Боже побите...
Господнім Хрестом нам любові відкрита краса.

Ми знаємо: смиренно пройде Він крізь все це,
І волю благу Святого Він сповнить Отця,
І кров заповіту за спасіння проллється,
Своєю жертвою Він впокорить людські серця.

В саду Гетсиманським перемога кувалась,
Там доля творилась майбутня твоя і моя.
Як важко перемога Христові дісталась,
Коли-то Він принизив себе до рівня раба...

Сад тихий – місце Господнього одкровення,
У ньому назавжди став прикладом Він для всіх нас.
І дав би Бог, щоб був той сад і в сьогоднішній час
Тим місцем зустрічі із Богом в молитовний час.

Ми не до крові битву з гріхами ще мали,
Й Господь нас невтомно навчає, щоб ми, як Христос
В Саду Гетсиманським на коліна ставали
В молитві гарячій з потоками радісних сльоз,

Перед Богом свої щоб думки відкривали
Й смиренно, й щиро щоб змогли промовлять ти і я
Із серцем й словами що любов'ю б палали:
«Отче наш, хай буде лиш воля Твоя, не моя»

Ні! Я не можу мовчати про те спасіння
Що нам його Христос розіп'ятий подарував

Смерть Спасителя - Джерело

Написав Анна Мирмир, Світлана Непокрита
Четвер, 13 травня 2010, 15:32

Й про хрест, через який до нас прийшло прозріння
Відкрився нам той шлях вузький, що Христос проклав

Ні, не змовчу я про того, Хто Розіп'ятий
Про тогО, Хто висОко є над грішним світом цим
Господь же захотів любов'ю всіх обняти
Й життя віддав за нас, собою пожертвував Він.

Якщо ти ще не віриш у силу Господню
Й не бачиш Його безконечну ласкаву любов
Спіши до підніжжя розп'яття вже сьогодні
Бо за Тебе Там сяє яскрава за нас пролита Божа кров

Він на хресті любов безмірну всім покаже
Там серце Господа розп'яте полум'ям горить
Якщо життя Його про нього нам не скаже
То смерть Його про віками буде говорить!

Й Христові руки там прибиті так жорстоко
Залізні та іржаві розідрали їх цвяшки
Шипи чоло Його подряпали глибоко
Із крові червоної течуть стрімкі потічки.

Його уста мовчать, вони вже все сказали
Сказал все й уього достатньо щоб тебе спасти
Й душа Христа й клітини тіла так страждали...
Невже ніяких висновків собі не робиш ти?!

З нахиленою в бік безсильно головою,
Але глибинні очі ті зі співчуттям яким...
Вони для нас відкрили разом із тобою
Слова: «любов'ю вічною тебе Я полюбив»

Смерть Спасителя - Джерело

Написав Анна Мирмир, Світлана Непокрита
Четвер, 13 травня 2010, 15:32

Переклад з російської Біланич М. М., Гумен-Біланич Н. М.